



مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد



۲۰۲۴/۱۰/۱۵

عبدالغفور لېوال

## د خيبر تاريخي جرگې پرېکړو ته يوه تحليلي کتنه

د خيبر تاريخي جرگه له پيله تر جوړېدو او پايه پورې يوه د عطف داسې کرښه ده، چې د پښتنو ملي مبارزې ته يې نوی تگلوری او ليدلوری وټاکه.

د تاريخ او ټولنپوهنې د تطبيقي کره کتنې تحليلي ميتودولوژي حکم کوي، چې هره تاريخي پېښه بايد د هغو مکاني و زمانې شرايطو په ټول پارسنگ (مقياس و محک) وارزول شي، چې په کې شکل نيسي او بشپړېږي. تحليلي کتنه دا ده، چې د يوې تاريخي – ټولنيزه پېښې په اړه دغو پوښتنو ته ځواب ولټول شي، چې ولې رامنځته شوه؟ او څنگه به پراختيا مومي؟

مور به د خيبر د تاريخي جرگې پرېکړو ته له همدې اړخه وگورو. د خيبر تاريخي جرگې د ۲۰۲۴ کال د اکتوبر پر ۱۳ م ماښام خپلې پرېکړې اعلان کړې. په پرېکړو کې د ځينو سيمه ييزو ستونزو ترڅنگ څو مهمو ملي او تاريخي پوښتنو او مسئلو ته هم د حل و پرانيستو ژمنه اعلان شوې ده، چې په خپل ډول کې يې لومړنۍ ملي پرېکړې گڼلای شو.

لومړی بايد د دغې جرگې صلاحيتونه وپېژنو. جرگه او لويه جرگه له تاريخي پلوه د افغانانو د ټولنيز ژوند و ژواک د مسایلو او لويو سياسي پرېکړو تر ټولو ستره او ځواکمنه ملي مؤسسه ده، چې دلته يې له تاريخي و حقوقي پېژاند څخه تېرېږو، يوازې د هوتکي ملي پاڅون، احمدشاهي سترې جرگې او په شلمه پېړۍ کې د نړيوالو جگړو پر مهال تاريخي پرېکړې د يادولو وړ دي. افغانستان ته د مودېرنو اساسي قوانينو د تصويب تقنيني صلاحيت يې هم يوه بله بېلگه گڼلای شو.

د لويو جرگو دوه ځانگړنې پاموړ دي، اول تر ملي واکمنيو (حکومت – دولت) څخه هم ځواکمني دي او که ملي واکمني وي هم، د ملت د لويې جرگې د يوه گډونوال حکمي شخصيت په توگه به يوازې يو غړی وي، نه د پرېکړو او اوامرو مرجع.

بله يې دا چې که ملي واکمني نه وي، نو جرگه په خپله د پرېکړو تر ټولو ستره او ټولواکه مرجع ده. د دې پېژاند له مخې د خيبر جرگه د خپل کميت و کيفيت له نظره – په تېره بيا داسې مهال چې ټوله افغان جغرافيا د يوې مشروع ملي واکمنۍ له لرلو بې برخې ده – تر ټولو ستره باصلاحيته جرگه يې بللای شو.

د خيبر د جرگې بله ځانگړنه دا وه، چې رابلونکي، جوړوونکي او گډونوال ټول يې افغان ولسونه وو. دا نه کوم حکومت راغونښتې وه او نه هم کومې ځانگړې قبيلې، قوم يا سياسي گوند. بله ځانگړنه يې دا وه، چې د افغاني ټبرونو بشپړه استازولي يې لرله.

د لويو پرېکړو په برخه کې ځکه تاريخي وه، چې هيڅکله په دې کميت و کيفيت يوې ملي – ولسي جرگې په يوه خوله داسې پرېکړې د نړيوالو غورونو ته رسولې نه وې.

• بنايي په تاريخ کې له کمې، کيفي او ماهيوي پلوه دا لومړنۍ لويه ملي جرگه وه، چې په واز کومې يې اعلان وکړ، چې لوی افغان ملت د ډيورنډ کرغېړنه کرښه په رسميت نه پېژني او د دوی له نظره دا کرښه هېڅراز مشروعيت نه لري. دې پرېکړې په ډيرو هغو اورنيو ملي ضد دريځونو يخي اوبه واړولې، چې ويل به يې: په نيمگړي افغانستان

د پاڼو شميره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ [maqalat@afghan-german.de](mailto:maqalat@afghan-german.de)

يادونه: دليکنې دليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خيبر و لولئ

کې واکمنۍ او ملتپال چيغې وځي، چې ډيورنډ نه منو او تر ډيورنډ هاغاره پښتانه گواکې دا کرښه د رسمي پولې په توگه پېژني. دې جرگې په خپل ټول عظمت دغه مغرضه گونگوسه غلطه ثابته کړه او په واضح توگه يې وويل چې ټول ملت له الف تر يا پوري دا کرښه نه مني او د له منځه وړلو لپاره يې له ولسي ميکانيزمونو د گټې اخيستنې لپاره عملي لارې چارې رامنځته کوي.

• د پاکيستان له رامنځته کېدو راهيسې تر ډيورنډ هاغاره ټول پښتانه له دولتي ترهگرۍ سره مخامخ وو. دا کوشنې ادعا نه ده. دولتي ترهگرې هغه وخت په نړيواله ترهگرې بدله شوه، چې د سري جگړې پرمهال د نړۍ ټول افراطي او بنسټپال وسلوال ځواکونه د دوی پر خاوره ځای پرځای شول او پښتانه هره ورځ د دغو نيابتي پنجابي، عربو، منځني اسيا، چين و چيچين ترهگرو د شتون او جگړو قرباني کېدل. پاکستاني پوځ چې دغه ډلې يې دلته راوستې وې او نورې سيمه ييزې ترهگرې ډلې يې هم پخپله راپنځولې وې، په دې پلمه چې دغه ډلې د پاکيستان امنيت گواښي د پښتنو سيمې ته يې لښکرونه رايستل او پښتانه يې وژل. په دې توگه دغه دولتي او نړيواله ترهگرې په خراب روانه وه. پښتنو د دې ترهگرۍ په وړاندې هېڅ ويلای نه شو، ځکه له دغو ايډيولوژيکو ډلو سره د تودې وسلې ترڅنگ د (تکفير) خطرناکه وسله هم وه. په دې توگه دغې جرگې د لومړي ځل لپاره دغه اختاپوتي اووه سري بلا نړۍ ته وروپېژندله او د هغې د طلسم ماتولو په پار يې دغه جرگه راوغوښته. جرگې پرېکړه وکړه، چې د ترهگرۍ د وجودي منطق کړۍ ماته کړي او د چرگې و هگۍ تروريسټي معما پای ته ورسوي. تر دې وروسته به پوځ پښتانه په دې نامه وژلای نه شي، چې گواکې دلته ترهگرې ډلې شته او ترهگرې ډلې به دلته پښتانه په دې نامه وژلای نه شي، چې په دې سيمه کې ولي د پاکيستان پوځ له دوی سره جنگيږي؟

جرگې پرېکړه وکړه، چې په شپېتو ورځو کې به دواړه وژونکي اړخونه (پوځ و د هغوی په لاس جوړ شوي ترهگر) دواړه د پښتنو له خاورې څخه وځي. لار دې شي او بل ځای دې يوېل سره معلومه کړي. دا پرېکړه هغې مهمې پوښتنې ته ځواب دی، چې ترهگر او پوځ ولي يوازې د پښتنو په سيمه کې يو له بل سره جنگيږي؟ ولي په پنجاب و سند و نورو سيمو کې کرارې ده؟

• تر ډيورنډ کرغېرنې کرښې رايستلو او په تېره بيا د پاکيستان له جوړېدو روسته له پښتنو سره يو لوی ظلم دا کېده، چې له دوی سره د روان ظلم په وړاندې د عدالت تأمينولو افغاني مرجع نه وه. پنجاب هم پښتانه وژل او هم پرې حاکم ول. حکومتي ادارې، محاکم، پوځ و پوليس ټول پنجابي يا پنجابي جوړ او پنجابي خصلته وو. د انگرېزي-پنجابي قانون پر بنسټ ټاکل کېدل. د دغه پردې واک زور دومره ډېر و، چې تش په نامه ملتپال گوندونه يې هم مسخ کړي وو. تاريخي تجربو ښووله، چې پښتانه به تر هر بل وخت هغه مهال ډېر په تکليف وو، چې کوم ملتپال گوند به يې په سيمه کې بېواکه واکمنۍ ته ورسېده. ځکه د ټول پاکيستان په تېره بيا د پښتنو لپاره د واک اصلي مرجع پنجابي پوځ او استخبارات وو او ملتپالو گوندونو به هم له خپلې بېواکۍ او پوځي ديکتاتورۍ څخه سرتکاو. په حقيقت کې پر پښتونخوا پنجابي پوځ و استخباراتو واک چلاوه او د دوی هرڅه يې لوټل. دې جرگې په تېرو يوسلو څو کلونو کې لومړی ځل پرېکړه وکړه، چې د پاکستاني پوځ و څارگرو دغې ديکتاتورۍ ته به د پای ټکي پردي. جرگې خپله محکمه، خپل عدالت، خپل ملي لښکر او خپلو ستونزو ته د رسيدو خپل ملي موسسات رسماً معرفي کړل. جرگې وويل، چې دوی به ۲۴۰۰۰۰ کسيز ملي لښکر جوړوي او همدا لښکر به دوی ساتي، دلته نور نو د دوی د امنيت ساتنې په پلمه د دوی وژونکي پوځيانو ته اړتيا نشته. د جرگې تر ټولو مهمه، تاريخي او ستراتيژيکه پرېکړه د دغه ملي لښکر د جوړېدو اعلان و. په دې توگه له دغه ولسي لښکر سره نه پوځ او نه هم پاکستاني يا نړيوالې ترهگرې ډلې مخامخېدلای شي.

دا پرېکړه د پښتونخوا د سياسي خپلواکۍ په لور د راخوځېدو د پيل تر ټولو ستر اعلان دی. که پښتانه دغه پوځ جوړ کړي هماغه ورځ به د پښتونخوا د خپلواکۍ لومړۍ ورځ وي.

• مهم بل گام د پښتنو د اقتصادي سرچينو برخليک ټاکل و. جرگې وويل: د پښتنو سرچينې دپښتنو دي او تر نن روسته به يې وړيا غير پښتنو ته د ور بهېدا او لوټ تالان مخه نيسي. جرگه په دې پوهېده، چې سياسي خپلواکي له اقتصادي خپلواکۍ څخه راپيلېږي. او که تاسو غواړئ په خپلواکه توگه د پرېکړې يو اړخ اوسئ، نو بايد خپل زبېښونکي ته ووايست، چې بس!!!

نور نو د وړيا دسترخوان زمانه پای ته رسېدلې ده! څه راکوې، چې څه درکړم؟ جرگې په لوی سر کې د ټولو افغانانو امنيت او بډامني يو له بل سره وتړل او په زغرده يې څرگنده کړه، چې په پښتونخوا کې د بډامني جوړېدل د ټول افغانستان لپاره يوه دسيسه ده. د دې جرگې روح روان له بهر د راتپل شوي افراطيت د کمپلې ورتولېدل او افغانان خپلو طبيعي، دوديزو، تاريخي او حقوقي دود دستور ته ورستول و، چې په گڼو دلايلو يې يوې مدني او مودبرنې ټولني ته د حرکت لومړنۍ بستر او تمځای هم گڼلای شو. په دې توگه جرگې

وینووله، هغه څه چې ترهگر یې د پښتني - افغاني فرهنگ په نامه نړۍ ته ورښيي، په حقیقت کې له افغان فرهنگ سره هېڅ تړاو نهلری. جرگې وویل:

تر دې روسته د هېڅ وژل شوي پلار یا ورور په بدو کې کومه معصومه خور یا لور وډېدلای نه شي. جرگه د دغې ټولنيزې ربرې ژورو جررو ته ورسېدلې ده. انگریز و پاکستاني استخباراتو له دې لارې د پښتنو د ملاتیر مات کړی و، قبیلوي شخړې یې راپنځولي وې او کور په کور یې د بدیو او دوښمنیو جال خپور کړی و.

د جرگې یوه مهمه پرېکړه دا وه، چې پنجابي پوځ و استخبارات دې دلته په کور کې کورکي نه جوړوي او قبیلې و قومونه دې یو له بل سره په بدیو نه اړوي. د جرگې دې پرېکړې وینووله، چې ایله پښتانه دې پایلې ته رسېدلې دي، چې له انگریز څخه په میراث راپاتې ښکېلاکي میتود « بېل یې کړه، ښکېل یې کړه او ابل یې کړه!» یا Divide and Rule پالیسي د پاکستان له خوا هوبه هو پر مخ ځي. جرگې په څرگنده وویل، چې پر مور د پاکستاني پوځ د واک چلولو یو لامل د پښتنو خپلمنځي اختلافات جوړول دي، د خیبر جرگې د دغو اختلافاتو د حل لپاره یې ځانگړې جرگه وټاکله، چې تر دې روسته به ټول اختلافات حل کوي او پښتانه به په ریښتیني او عملي توگه بشپړ یووالي ته رسوي. د دې اختلافاتو یوه بېلگه د شیعې او سني پښتنو تر منځ له بهر راتپل شوی شخړه ده، چې ښایي له دې جرگې څخه را پنځېدلې ځانگړې جرگه به هم پیل له دې څخه کوي او اول به کورمي ته ځي.

### په اجرائیوی برخه کې:

جرگې یوازې پرېکړې اعلان نه کړې، بلکې د مهمو او تاریخي پرېکړو د اجرائیوي ضمانت او عمل لپاره یې اړونده مراجع ا هم اعلان کړي. یوه اتیا کسيزه کومېټه، د اختلافاتو د حل جرگه او تر ټولو مهم دوه سوه او څلوېښت زره کسيز ملي لښکر. هره پرېکړه له ځان سره اجرائیوي قاعده لري، چې که یې څوک عملي کېدو ته نه پرېږدي، نو څوک به په څومره وخت کې څه کوي؟

د پښتنو سیاسي گوندونه، پخپله پښتون ژغورنې غورځنگ، ولایتي اداره او نور یې د پرېکړو په عملي کولو کې راگډ کړل، پیل به د سیاسي زندانیانو (په ځانگړې توگه علي وزیر او د پښتون ژغورنې غورځنگ نور غړي) له راخلاصولو کېږي.

جرگې په ځانگړي سیاسي مهارت د پښتنو د سیاسي، اقتصادي او فرهنگي خپلواکۍ لپاره لاره خلاصه کړه. له اجرائیوي اړخه یې بله بریا دا وه، چې ټول ولس او د جرگې هرگډونوال د یوې پرگنې په استازولۍ ځانونه په کې د هراړخیز صلاحیت او مسئولیت لرونکي وگڼل. هېڅ پرېکړه یې د دوښمنو کومې بېروکراتیکې ادارې ته سپارلې نه ده، بلکې هرڅه به ولس کوي او په دې توگه یې عملاً د یوه ژوندي، شعوري او باارادې ملت په توگه د پرېکړو د عملي کولو ژمنه په غاړه واخیسته.

د جرگې گڼې استعاري بریاوې هم وې. تر هرڅه وړاندې د دومره پښتنو وگړیو (ښځو او نرو)، مشرانو، سیاسي گوندونو او مدني و فرهنگي بنسټونو راتلول په داسې تاریخي زمانه کې د معجزې تر بریده د حیرانتیا وړ کار دی. دویم د دغو لسگونو زره خلکو سره په یوه خوله کول او بیا د داسې جرئتمندو پرېکړو اعلان او د عملي کولو داسې کلک هوډ، دا ټول د کرښو تر شاه هغه حقایق دي، چې لیکل شوي یا ویل شوي نه دي، خو پوهېدل یې د هر دراک انسان په وس پوره دي.

او تر ټولو مهمه ژمنه خو دا وه، چې د پښتون ژغورنې مشر منظور پښتین په ډېره زړورتیا وویل:

«... دا یو مزل دی، چې نوی پیل شوی او ان شاءالله چې هغه منزل ته به رسېږي، چې ستاسو ټولو په زړونو کې دی!»

یعني ولس راویښ شوی، ژمن دی او ځان به بشپړې خپلواکۍ او ملي - افغاني واکمنۍ ته رسوي.